

Tilbage bliver altsaa det andet Spørgsmaal, om Skibets Tilstand. Det forekommer mig, at den høitærede Minister nu har meddelt saadanne Oplysninger, at det er udenfor al Tvivl, at Skibets Bestanddele, navnlig de, der ere flydte i Land, have været, hvad man kalder pilraadne. Politimesteren i Thisted, altsaa Stedets Øvrighed, har undersøgt Sagen og har konstateret, at navnlig Dæksbjællerne og Enderne af Spanterne have været i en saadan Tilstand, at man kunde stikke en Finger tværs igjennem dem. Der foreligger altsaa ikke nogen Tvivl om, at det Skib, som er gaaet ud, ikke har været sødygtigt. Det tør man anse for konstateret, hvad den høitærede Minister ogsaa sagde. Den høitærede Minister gjorde efter Indberetningerne gjældende, at det var farligt at sætte et saadant Skib paa Land. Ja, det er ganske vist, men jeg tror, det er endnu farligere at gaa til søs med et saadant Skib, og jeg tror, at der bør gjøres Alt for at forhindre, at Sømandenes Liv fremtidig udsættes for slige Farer. Jeg nærer imidlertid nogen Tvivl om, at det Middel vil hjælpe, som en af de Øvrigheder, der have gjort Indberetning til den høitærede Minister, har antydnet, nemlig, at Loven om usødygtige Skibe blev vedtagen. Jeg nærer nogen Tvivl om, at det vilde fuldstændig afhjælpe eller afværge slige Tilfælde. Jeg skal erindre om, at dette Skib er gaaet ud fra en engelsk Havn, efter at det der havde været i Dok, og, saavidt mig bekjendt, have de engelske Autoriteter efter den Plimsollske Lov Ret til ogsaa at blande sig i det Spørgsmaal, om udenrigske Skibe bør forlade de engelske Havne. Altsaa have de engelske Autoriteter ogsaa her været opfordrede til at undersøge dette Skibs Sødygtighed, og, naar det, saaledes som det var Tilfældet, befandt at være usødygtigt, burde det ikke have forladt den engelske Havn. Det er et saa overmaade vanstelig Skjøn, hvorvidt et Skib er sødygtigt eller ikke — ofte kan det ikke lade sig konstatere — og det er jo ganske mærkeligt, at vi iastens i „Berlingske Tidende“ kunde læse en Erklæring fra en tidligere Skibsfører, hvis Vidnesbyrd det paa-gjældende Firma havde paaberaabt sig for, at dets Skib havde været sødygtigt, hvori netop dette Sandhedsvidne for Rhederiet erklærer, at Skibet allerede for 3 Aar siden ikke var i sødygtig Stand. Den samme Mand beretter om et andet Skib, tilhørende det samme Rhederi, nemlig „Esperance“, at dette ogsaa er i usødygtig Stand. Hvis dette Skib endnu skulde være i dette Fir-

mas Børge, hvad jeg dog ikke tror, da de fleste Skibe, som dette Firma har havt, nu ere gaaede under eller ophuggede, vilde det være nødvendigt, at man forbyd, at dette Skib gik til søs. Jeg tror, at man i den gjældende Lovgivning har et Middel, ved Hjælp af hvilket man ialtfald kan straffe den Kræft at lade et usødygtigt Skib gaa til søs. Jeg skal i den Henseende henpege paa den almindelige borgerlige Straffelovs § 198, der handler om uagtsomt Drab og siger: „Den, som ved Uagtsomhed bliver Aarsag til en Andens Død, straffes, forsaavidt Handlingen ikke efter sin Beskaffenhed medfører større Straf, med Fængsel, dog ikke under 14 Dages simpelt Fængsel, eller med Bøder, ikke under 20 Rd. Under særdeles itærpende Omstændigheder kan Forbedringshusarbejde indtil 2 Aar anvendes.“ Det er en ganske anseelig Straf, hvormed man kan ramme den, der udsætter Andres Liv for Fare. Nu forekommer det mig, at det ikke kan benægtes, at et Firma, som, vidende om et Skibs Mangel paa Vane til at kunne holde Søen, lader det stikke i Søen med Mandskab, begaar en Uagtsomhed, som falder ind under denne Paragraf. Hvad vilde man sige f. Ex. om en Entrepreneur, der ved Jordarbejder indrettede sine Sager saaledes, at det var tydeligt, at Jorden vilde falde ned og kunde knuse en Del af hans Arbejdere? Vilde man ikke kunne straffe denne Mand efter denne Paragraf? Eller den, som lod en tæet ved Marsvei beliggende Brønd staa udekket og derved foranledigede, at Veisfarende i Mørke kunde falde i en saadan Brønd? Han vilde sikkert ogsaa kunne straffes efter denne Paragraf. Endnu mere forekommer det mig, at det Rhederi, som uden at agte paa den Fare, hvori det sætter sine Medmennesker, lader et Skib gaa til søs, hjemfalder under en saadan Paragraf. Medens det derfor turde være rigtigt, at den høitærede Indenrigsminister — ialtsald for Diebliffet — ikke vil lade foretage nogen ydeligere Undersøgelse med Hensyn til Skibets Tilstand, da denne allerede kan anses for konstateret, skal jeg tillade mig at henstille, om ikke den høitærede Justitsminister vil finde sig foranlediget til at lade foretage en Undersøgelse med Hensyn til den Kræft, der drives med at lade usødygtige Skibe gaa til søs. Jeg veed meget vel, at det ikke er dette Things Opgave at optræde som Anklager eller Dommer, men jeg tror, at vi vilde svigte vor Pligt, dersom vi ikke i et Tilfælde som dette, der har sat Folket i stor Bevægelse, gjorde, hvad der